

at falde i Armene paa Neergaard, der allerede havde trukket Munden op til sit høflige Smil, drev han bort, ud af Salen, ind til de stadig lige vel forsynede Forfriskningsborde. Derinde i Sideværelserne var der nu ganske tomt. Efter Maaltidet, hvor Champagnepropperne havde knaldet livligt, var der faret en Dansedjævel baade i Unge og Gamle, — selv de adstadige, kortspillende Herrer havde faaet Kviksølv i de stive Ben. Under Champagnegaloppens Tonebrus hvirvlede Parrene ud imellem hinanden saa hurtigt, at Damerne end ikke fik Tid til at samle Slæbene. Næsten hele Selskabet var paa Gulvet paa samme Tid; og da med ét Fløj-dørene til Forstuen blev slaaet op, og Husets fire, nydelige, ganske ensklædte Døtre kom marscherende ind i Gaasegang, hver med en sort Fløjspude, med Dannebrogssløjfer og Violbuketter, i de opløftede Hænder, brød der en Bifaldsstorm løs over hele Salen.

I dette Øjeblik sad Fru Engelhardt i en lille Sofa inde i Husfruens Kabinet, et sekskantet, af et Par slørbehængte Søvlamper svagt oplyst Rum helt henne i den anden Ende af Lejligheden. Ved hendes Side sad Per, vendt helt imod hende, halvt i knælende Stilling, idet hans ene Ben næsten laa langsmed Jorden. Forgæves søgte hun at væge sig mod den utæmmede Lidenskab, hvormed han straks havde grebet hendes Hænder og bedækket dem med Kys. Hun bad ham være rolig, at be-